

РЕШЕНИЕ

№ 2974

гр. София, 04.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Весела Андонова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Стефан Рачев, като разгледа дело номер **10672** по описа за **2011** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

С решение от 24.10.2011 г. по НАХД № 11099/2011 г., Софийски районен съд, НО, 105 състав е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-06-703/26.05.2011 г., издадено от зам. председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”. С НП № Р-10-703/26.05.2011г. на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., на основание чл. 40, ал. 5, т. 1, б. „а”, във вр. ал. 1, т. 1 от Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти /ЗПЗФИ/, за нарушение на чл. 16, ал. 1, изр. 1, предл. 2, във вр. с чл. 16, ал. 3 от ЗПЗФИ.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от санкционираното дружество, с искане решението да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано, поради нарушение на материалния закон.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Представя писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град в настоящия състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, приема от фактическа и правна страна следното.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна

страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество същата е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Последният е постановил обжалваното решение след обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Действително, в текста на решението е допусната грешка в номера на процесното НП, като вместо означението „Р-10-703” е посочено „Р-06-703”. Заедно с това, същото НП обаче е в достатъчна степен е индивидуализирано по начин, че както от мотивите, така и от диспозитива е несъмнено видно, че районният съд е разгледал жалбата на касатора именно против НП № Р-10-703/26.05.2011г. Доколкото в производствата от вида на настоящето не е допустима поправка на очевидна грешка, процесното решение ще следва да се отмени, а вместо него да бъде постановено ново относно същото НП.

Във връзка с доводите, изложени в жалбата, е необходимо да се отбележи следното. Настоящият състав намира, че при установените факти по делото е налице нарушение по чл.16, ал.1 вр. ал.3 от ЗПЗФИ, като в тази връзка споделя мотивите на районния съд. Съставянето на констативен документ за резултатите от извършената проверка не е задължителен елемент в производството по реализиране на административнонаказателна отговорност; поради това, липсата му, сочена във възражението против акта за установяване на административно нарушение и впоследствие пред съда, не е основание за незаконосъобразност на НП. С оглед обективната отговорност на нарушителя – търговско дружество, административнонаказващият орган не е дължал да изследва обстоятелството, кое конкретно физическо лице е отговорно за неизпълнението на задължението за своевременно информиране на КФН за сделката от 07.12.2010г. Тъй като именно последната е предмет на нарушението, ирелевантни в случая са обстоятелствата за предходни и последващи правни и фактически действия по управление на дружеството – касатор и на емитента на изтъргуваните акции, в т. ч., дали И. Х. Г. като член на съвета на директорите е извършвала реално дейност, или не. Настоящият състав споделя и извода на районния съд, че деянието не е малозначително. Както е посочено и в мотивите на НП, целта на уведомлението по чл.16, ал.1 ЗПЗФИ е максимална информираност на инвеститорите, в частност във връзка с обстоятелството, че пазарното поведение на свързаните лица често определя това на други инвеститори. Предвид взаимосвързаността на множеството фактори, влияещи на пазара на финансови инструменти, своевременното предоставяне на дължимата информация е от решаващо значение.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 и чл.222, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 24.10.2011 г. по НАХД № 11099/2011 г., Софийски районен съд,

НО, 105 състав, и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № Р-10-703/26.05.2011 г., издадено от зам. председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.